

ningen kunne ikke være bedre. Vi er på et såkaldt *gastro-rally*, hvor man spiser forret på én restaurant, hovedret på en anden og dessert på en helt tredje.

Vores guide er en spinkel, ung og lettere feminin fyr, der engageret fortæller om *Prenzlauer Berg*, som vores lille gruppe bevæger sig rundt i. Det er et gammelt øst-kvarter, som nu er blevet renoveret. Her er rigtig lækkert med mange hippe restauranter og cafeer - det minder om en blanding mellem området omkring Skt. Hans Torv på Nørrebro i København og den mere mondæne del af Østerbro.

Vores første stop var en lillebitte »cross over«-restaurant, *W-Imbiss* på Kastanienallee, hvor den canadiske ejer havde mixet flere slags etnisk mad. Vi fik friskbagte indiske nanbrød (bagt i en rigtig nan-ovn) med fyld af blandt andet grøn pesto, ristede pinjekerner, avocado-creme og peberfrugt. Superlækkert! Nogle i gruppen vovede at drikke søgræs-juice til; jeg valgte en alkoholfri root beer.

Næste stop var den italienske *Vino e Libri* på Torstrasse, som var noget finere end første sted. Stedet er en blanding af restaurant og bibliotek, hvor kunderne enten kan låne en bog eller tage én med hjem, hvis de bytter den ud med en anden.

Her stod menuen på to slags pasta - en klassisk med gorgonzola-sauce og en spændende kastanjepasta med dådyrskød. Dertil et glas rødvin.

Vores guide drejer ned ad den lille Rochstrasse.

»Så er vi her,« siger han og fejrer det lange pandehår til siden: »Her kommer de berømte film- og TV-stjerner og andre fra kulturlivet.«

Her - det er restaurant Zoe, der er indrettet i en nærmest japansk-minimalistisk stil med råhvide møbler. Alle - både gæster og personale - er særdeles smukke. Ved det ene bord er et filmhold ved at filme to unge mænd, der spiser sammen.

Vi får serveret desserten her, og den er glimrende, men ikke særlig original: Chokoladecake ala brownie med syltede ingefær og jordbær.

Konklusion: Jo mere hip restaurant, desto kedeligere.

30.000 ledige lejligheder

Himlen over Berlin er lyseblå. Det er småkøligt. Vi fortsætter turen rundt i det renoverede østberlin. Denne gang i dagslys og med en anden guide - en lille Søren-Sætter-Lassen-plus-15-år-type i gyldenbrune fløjsbukser, cremefarvet fløjsjakke og en lærredshat. Reinhard, som han hedder, taler et smukt dansk med blot en snert af accent.

Han fortæller, at efter genforeningen fik mange af indbyggerne i østberlin for første gang mulighed for at fivtte ud af de slidte, uisolerede.

koks-
børne
grønne
vestde
»vestt

Res
30.000
Berlin
en 100
tivt kv
måned

De
gamle
gere lå
Efter
de stor
foræld

indrett
lier, t
ter og
af dem

Så l
sled i
den k
medfø
øst - k
komme
når nu

meren

Bes
plekse
hvor i
ville b

På v
ret om
der vi
efter

renove
kugleh
erobrin
ket til

Selv
for der
man ik
len ov

Det t
Berlin
der e
skatte
går d
en ta
www

Der t
vanvi
gamle
er pr
tilbud
rist-in
tips t
bud,

Der e
lige fr
stjern

igiske, franske og - ja... - danske hære. Victoria-statuen spiller en fremtrædende rolle i den tyske filminstruktør Wim
Foto: Scanpix

sprydede Hertha-tilhænge-
ud til at kunne stikke en
ve, hvis kampen ender med
e resultat. Allerede på ve-
bahn-stationen stod d'her-

rer skulder ved skulder og dannede
en slags - undskyld mit sprog - pissen-
de espalier op til stadion. Tog-øllene
skulle jo ud.

Umiddelbart efter blev der tanket
op igen med nye øl
(og pølser og ribben-
steg-sandwiches og
- lakseburgere?!)
ved de mange boder
på pladsen foran sta-
dion.

Olympia Stadion
blev bygget til De
Olympiske Lege i

Hertha Berlins Nando
Rafeal lukker og sluk-
ker kampen mod Kais-
erslautern.

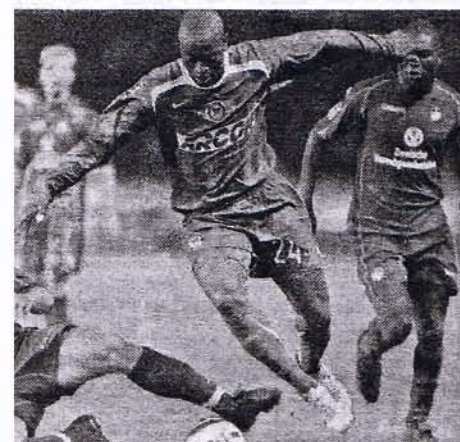
Foto: Scanpix

Berlin i 1936, der skulle tjene som et
udstillingsvindue for nazisternes over-
legenhed - og det er ærlig talt en
fatastisk fornemmelse at være på net-
op dét stadion, hvor den sorte ameri-
kanske atlet Jesse Owens til Føre-
rens store forbitrelse lod benene tale
og demonstrere, hvad han mente om
herrefolkets race-teorier ved at vinde
100 meter-løbet i suveræn stil. Han
vandt desuden guld i længdespring,
200 meter og 400 meter stafet.

Og der er en slags poetisk retfær-
dighed ved, at det denne aften netop
er en sort spiller, Nando Rafael, der
modtager Hertha-fansenes jubel, da
han lukker og slukker kampen ved at
score til 3-0 i det 52. minut.

Gastro-rally

Himlen over Berlin er sort. Novem-
beraftenen usædvanligt mild. Stem-

Hertha Berlins Nando
Rafeal lukker og sluk-
ker kampen mod Kais-
erslautern.

Foto: Scanpix